

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 K 008442 18 Kž 21
Sarajevo, 25.04.2019. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Hurije Sarajlić kao predsjednice vijeća, Nidžare Zlotrg i Vesne Stanković Ćosović kao članova vijeća, uz sudjelovanje Amele Kešan kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog K.N., zbog krivičnog djela Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa krivičnim djelom Teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) istog zakona i krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 31. i 55. istog zakona, odlučujući o žalbama kantonalnog tužitelja iz Sarajeva i branitelja optuženog K.N., izjavljenim protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 008442 17 K 2 od 19.06.2018. godine, koji broj presude je ispravljen rješenjem Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 008442 17 K 2 od 28.08.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 25.04.2019. godine u prisutnosti federalne tužiteljice Pećanac Jasne, optuženog K.N. i njegovog branitelja R.A., advokata iz S., donio je

P R E S U D U

Žalba kantonalnog tužitelja iz Sarajeva, u odnosu na oslobađajući dio presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 008442 17 K 2 od 19.06.2018. godine, odbija se kao neosnovana i u tom dijelu presuda Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 008442 17 K 2 od 19.06.2018. godine, potvrđuje.

Žalba branitelja optuženog K.N. se uvažava i osuđujući dio presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 008442 17 K 2 od 19.06.2018. godine, ukida i u tom dijelu određuje održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine.

O B R A Z L O Ź E N J E

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 0 K 008442 17 K 2 od 19.06.2018. godine, koja presuda je ispravljena u pogledu broja presude, rješenjem istog suda broj 09 0 K 008442 17 K 2 od 28.08.2018. godine, pa je umjesto početnog broja 65 stavljen broj 09, optuženi K.N. je oglašen krivim za krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342.

stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) u vezi sa krivičnim djelom Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a) istog zakona i krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. KZ FBiH u vezi sa članom 31. i 55. istog zakona, za koja djela je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca. Na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH, optuženom K.N. u izrečenu kaznu zatvora je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru i to, počev od 17.01. do 28.02.2011. godine. Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) oštećeni „, A.A.“ doo S., DŽ.K. i M.A.- D.A. sa imovinskopравnim zahtjevom su upućeni na parnicu. Na osnovu člana 78. KZ FBiH optuženom je izrečena sigurnosna mjera oduzimanja predmeta i to: mobilnog telefona marke „Nokia 2330-C,“ serijskog broja 358249038558681 sa ultra karticom BH GSM broj:, te devet pištoljskih metaka nepoznatog kalibra. Na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH, optuženi K.N. je oslobođen obaveze da nadoknadi troškove krivičnog postupka i određeno je, da isti padaju na teret budžetskih sredstava.

Istom presudom, na osnovu člana 299. ZKP FBiH optuženi K.N. oslobođen je od optužbe, za tačke iz optužnice od 18. do 22., što odgovara tač. 3., 4., 5., 6., i 7. iz izreke navedene presude, da bi počinio krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a) istog zakona i krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. KZ FBiH u vezi sa čl. 31. i 55. istog zakona. Na osnovu člana 203. stav 1. ZKP FBiH troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda, a na osnovu člana 212. stav 4. istog zakona oštećeni B.S., T.E. i P.N. sa svojim imovinskopравnim zahtjevom su upućeni na parnicu.

Na osnovu člana 298. tačka b) ZKP FBiH, prema optuženom K.N., u, (tačka 23. optužnice), odbijena je optužba, da bi počinio krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom Teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) istog zakona i krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. KZ FBiH u vezi sa čl. 31. i 55. istog zakona. Na osnovu člana 203. stav 1. ZKP FBiH troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili kantonalni tužitelj iz Sarajeva i branitelj optuženog K.N.a, advokat R.A. iz S..

Žalбом kantonalnog tužitelja prvostepena presuda se pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u odnosu na oslobađajući dio presude i zbog odluke o kazni u odnosu na osuđujući dio presude. Kantonalni tužitelj je predložio da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači, tako da se optuženi K.N. za oslobađajući dio presude i to, za tačke 3. do 7. iste, odnosno tač. 18. do 22. optužnice oglasi krivim, te da se optuženom K.N. izrekne kazna zatvora u dužem trajanju od izrečene.

Branitelj optuženog K.N. prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tač. i) i k) i stava 2. istog člana ZKP FBiH, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivično-pravnoj sankciji. Predložio je, da se prvostepena presuda ukine ili preinači, tako da se ovaj optuženi oslobodi od optužbe u cijelosti ili u pojedinim tačkama ili da se preinači i optuženom izrekne manja ili blaža kazna.

Odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja, dostavio je branitelj optuženog kojim je osporio žalbene navode kantonalnog tužitelja i predložio je da se ista odbije kao neosnovana.

Federalni tužitelj je podneskom broj T09 0 KTOŽ 0006944 18 5 od 02.11.2018. godine predložio da se uvaži žalba kantonalnog tužitelja, tako da se pobijana presuda preinači, na način da se optuženi K.N. oglasi krivim da je počinio krivična djela opisana pod tačkama 18. do 22. optužnice, što odgovara opisanim radnjama u tačkama 3. do 7., oslobađajućeg dijela izreke pobijane presude, a da se za radnje opisane u tač. 1. i 2. pobijane presude, za navedena krivična djela osudi na kaznu zatvora u dužem vremenskom trajanju od izrečene kazne u toj presudi, a da se žalba branitelja optuženog K.N. odbije kao neosnovana.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je održana u smislu člana 319. ZKP FBiH, federalna tužiteljica je izjavila da ostaje kod žalbenih osnova i navoda iz podnesene žalbe kantonalnog tužitelja, kao i njihovog podneska od 02.11.2018. godine, koje je ukratko iznijela. Branitelj optuženog je izložio žalbu, ostajući pri osnovama, navodima i prijedlozima iz podnesene žalbe, kao i navodima i prijedlogu iz odgovora na žalbu kantonalnog tužitelja, a optuženi K.N. je izjavio da prihvata izlaganje svog branitelja na sjednici vijeća, kao i sve ono što je napisano u žalbi i da sa svoje strane nema ništa izjaviti.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u skladu sa članom 321. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Osporavajući pravilnost činjeničnog stanja iz oslobađajućeg dijela prvostepene presude, kantonalni tužitelj u žalbi navodi da prvostepeni sud nije pravilno cijenio izvedene dokaze i činjenice, zbog čega je izveo pogrešan zaključak da nema dokaza da je optuženi K.N. učinio krivično djelo za koje je optužen, navedeno u tačkama 18. do 22. optužnice, odnosno u tačkama 3. do 7. izreke pobijane presude.

U odnosu na tačku 3. izreke pobijane presude kantonalni tužitelj u žalbi ističe da je oštećeni B.S. u svom iskazu opisao kontakt sa optuženim (N.) u ugostiteljskom objektu „P.“, te način pregovaranja oko povrata njegovog vozila „R.M.“. Međutim, ovaj sud nalazi da takvi žalbeni navodi kantonalnog tužitelja nisu doveli u sumnju prednji zaključak suda, da nije dokazano da je optuženi počinio predmetno krivično djelo. Prije svega, u pogledu krivičnog djela teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) KZ FBiH iz činjeničnog opisa u tački 3. izreke pobijane presude proizilazi da se optuženom K.N. i ne stavlja navedeno krivično djelo na teret, jer se navodi da su to počinili nepoznati pripadnici grupe, potom da su NN osobe pozivale više puta oštećenog B.S. i rekli mu da stupi u kontakt sa licem po imenu „N.“, da je oštećenom tražen novac za povrat vozila u iznosu od KM, da je stupio u kontakt sa N., ali da nije osjećao sigurnost i da je na drugi način putem prijatelja završio, odnosno povratio vozilo, za koje je morao platiti KM i KM za posrednika.

Cijeneći da je prvostepeni sud u pobijanoj presudi naveo iskaz oštećenog B.S., iz kojeg iskaza i po ocjeni ovog suda, nije bilo moguće izvesti zaključak o krivnji optuženog za

predmetno krivično djelo, za koje se kantonalni tužitelj u žalbi neosnovano zalaže. Naime, kantonalni tužitelj u žalbi nije ukazao na bilo koji dokaz da ga je sud propustio cijeliti ili da nije cijenio neke važne činjenice i okolnosti, već samo iznosi paušalne tvrdnje da je činjenično stanje u tom dijelu pobijane presude pogrešno utvrđeno i da su izvedeni pogrešni zaključci, bez iznošenja za to potrebne argumentacije.

I u odnosu na tačku 19. optužbe koja odgovara tački 4. izreke pobijane presude, kantonalni tužitelj u žalbi navodi da se opisane krivičnopravne radnje odnose na putničko vozilo „VW K.“ i osobu vlasnika ili korisnika vozila po imenu „B.“, te da se u tom dijelu presude navodi da optužba nije provela niti jedan konkretan dokaz iz kojeg bi proizilazio osnov za zaključak suda da je optuženi K.N. počinitelj predmetnog krivičnog djela. Iz navedenih razloga zbog nedostatka dokaza da je optuženi počinio predmetno krivično djelo, oslobođen je od optužbe. I ovaj sud nalazi, da je pravilno postupio prvostepeni sud kada je optuženog u odnosu na opisane radnje iz tačke 19. optužbe, odnosno tačke 4. izreke pobijane presude oslobodio od optužbe.

Takođe je prvostepeni sud optuženog K.N. oslobodio od optužbe i u odnosu na radnje izvršenja činjenično opisane u tačkama 20, 21. i 22., što odgovara tačkama 5.,6. i 7. izreke pobijane presude. Tako u odnosu na tačku 20. optužbe, odnosno tačku 5. činjeničnog opisa radnji optuženog u odnosu na vozilo „S.T.“ vlasništvo T.E., koji je naveo, kako to proizilazi iz obrazloženja pobijane presude da je imao više telefonskih poziva, da mu je tražen novac u iznosu od Eura za povrat vozila, da je upućivan na kafanu „P.“ i da su ga pitali da li zna N., a da je vozilo povratio preko prijatelja D.J.. Sve navedeno ne ukazuje da je oštećeni T.E. optuženog dovodio u vezu sa telefonskim pozivima, niti sa traženjem novca za povrat ukradenog vozila.

U pogledu činjeničnog opisa iz tačke 21. optužbe, odnosno tačke 6. izreke pobijane presude, koji se odnosi na vozilo marke „G.IV“ karavan, crne boje, holandskih registarskih oznaka, vlasništvo P.N., iz obrazloženja presude proizilazi da je i oštećeni P.N. iskazao da je, nakon krađe vozila više puta pozivan telefonom od NN lica koja su mu tražila novac za povrat vozila, da je na to pristao i da je predao iznos novca od KM NN licu, kako je to navedeno u pobijanoj presudi. Kako se optuženi K.N. ne dovodi u vezu sa prethodno navedenim radnjama, ovaj sud nalazi, da je i u ovom dijelu pobijane presude zaključak prvostepenog suda pravilan.

Iz činjeničnog opisa tačke 22. optužbe, odnosno tačke 7. izreke pobijane presude, za koji je takođe optuženi K.N. oslobođen od optužbe proizilazi, da je godine stupio u vezu sa osobom po nadimku „K.“, koji se raspitivao za pronalazak otuđenih vozila marke „P.“ i „G. IV“, nakon čega je optuženi kontaktirao G. i V., od kojih je saznao da je vozilo „G. IV“ ukradeno u blizini kafane „P.1“, a vozilo marke „P.“ na lokalitetu naselja A., te da se za povrat vozila traži KM, nakon čega je optuženi K.N. uspostavio kontakt, te izvršio povrat vozila.

Dakle, u odnosu na oslobađajući dio pobijane presude, žalbeni navodi kantonalnog tužitelja su paušalni, neargumentirani i kao takvi nisu mogli ni dovesti u sumnju pravilnost zaključka prvostepenog suda da nema dokaza da je optuženi počinio krivična djela za koja se tereti optužbom, opisano u tačkama 18. do 22. I po ocjeni ovog suda, u konkretnom slučaju obzirom da kantonalni tužitelj nije ukazao na protivargumente, to

nije bilo moguće izvesti drugačiji zaključak od onog navedenog u pobijanoj presudi. Stoga je pravilno postupio prvostepeni sud kada je optuženog K.N. oslobodio od optužbe u odnosu na konkretno navedeni činjenični opis, u smislu odredbe člana 299. tačka c) ZKP FBiH.

Radi prethodno navedenog, ovaj sud je našao da ne stoje razlozi zbog kojih se pobija oslobađajući dio prvostepene presude žalbom kantonalnog tužitelja, pa je u odnosu na taj dio presude, na osnovu člana 328. ZKP FBiH, žalbu kantonalnog tužitelja odbio kao neosnovanu i taj dio prvostepene presude potvrdio, kako je to navedeno i u izreci ove presude.

Pošto se radi o oslobađajućem dijelu prvostepene presude koja je prema navodima u obrazloženju donesena na osnovu člana 299. tačka c) ZKP FBiH, ovaj sud nije mogao intervenirati u smislu člana 321. ZKP FBiH, jer se ne radi o povredi krivičnog zakona, pa je stoga samo konstatovao da činjenični opis radnji za koje je optuženi K.N. oslobođen od optužbe, opisane u tačkama 18. do 22. (optužbe), što odgovara činjeničnom opisu navedenom u tačkama 3. do 7. izreke pobijane presude, ne sadrže obilježja krivičnog djela Iznude iz člana 295. stav 2. u vezi sa članom 31. i članom 55. KZ FBiH. Ovo iz razloga što iz činjeničnog opisa djela, koje je pored ostalog, optuženom stavljeno na teret i opisano u navedenim tačkama optužbe, nedostaju određene činjenice i okolnosti koje predstavljaju obilježje djela. Naime, iz činjeničnog opisa tački 18. do 22. optužbe u radnjama optuženog nedostaje da je postupao u namjeri pribavljanja protivpravne imovinske koristi sebi ili drugom, te da je silom ili ozbiljnom prijetnjom prisilio drugog da što učini ili ne učini na štetu svoje ili tuđe imovine, tako da djelo za koje se optuženi optužuje nije zakonom propisano kao krivično djelo. Nadalje, ovaj sud konstatuje da predmetna obilježja djela, prethodno navedene činjenice i okolnosti nedostaju u svakoj pojedinačno od prethodno navedenih tački optužbe.

Pored toga, ovaj sud je ispitao i osuđujući dio prvostepene presude u vezi sa žalbenim navodima branitelja optuženog.

Pobijajući osuđujući dio prvostepene presude, branitelj optuženog u žalbi ističe da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, koju nalazi u tome da je pobijana presuda nerazumljiva i da nema razloga o odlučnim činjenicama.

Prije svega, nerazumljivost presude nije propisana bitnom povredom odredaba krivičnog postupka, jer odredba člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH propisuje da bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji ako je izreka presude nerazumljiva, protivrječna sama sebi ili razlozima presude ili ako presuda uopće ne sadrži razloge ili u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.

S tim u vezi, u odnosu na žalbeni prigovor branitelja da je prvostepeni sud učinio navedenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, nalazeći da pobijana presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, u situaciji kada branitelj u žalbi ne pojašnjava u pogledu kojih odlučnih činjenica nedostaju razlozi, ovaj sud takav prigovor cijeni neargumentiranim i paušalnim, koji se kao takav nije mogao ispitati od strane ovog suda.

Branitelj optuženog prigovara da je prvostepeni sud donošenjem pobijane presude počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH, koju nalazi u tome, što je korišten kao dokaz oduzeti telefon od optuženog K., a da optuženi i njegov branitelj nisu prisustvovali otvaranju oduzetih predmeta, zbog čega smatra da su taj dokaz i sva provedena vještačenja, nezakoniti dokazi.

Međutim, ovaj sud nalazi da branitelj u žalbi nije pojasnio niti argumentirao svoju tvrdnju o nezakonitosti dokaza, niti je pri tome u prilog svojih tvrdnji o obaveznom prisustvu optuženog i njegovog branitelja otvaranju oduzetih predmeta se pozvao na neku odredbu procesnog zakona. Prema stanju predmetnog spisa proizilazi da je telefon od optuženog K. oduzet po osnovu potvrde o privremenom oduzimanju predmeta na osnovu naredbe za pretresanje u smislu odredbe člana 77. ZKP FBiH, koja se u procesnom zakonu nalazi u Odjeljku 1.- Pretresanje stana, prostorija i osoba počev od člana 65. do 78., te predstavlja dio procedure izvršenja radnje dokazivanja i koja odredba je u konkretnom slučaju pravilno primjenjena. S tim u vezi, ovaj sud ukazuje da otvaranju i pregledanju privremeno oduzetih predmeta ne podliježu svi predmeti koji su oduzeti u okviru izvršenja radnji dokazivanja. Stoga je u smislu odredbe člana 77. stav 1. ZKP FBiH provedena procedura izdavanja potvrde o oduzetim predmetima. Pri tome ovaj sud ukazuje da se zaštita identiteta i istovjetnosti predmeta prilikom vršenja radnje dokazivanja, pretres stana, prostorija i lica, osigurava prisustvom dva svjedoka što je obavezno prilikom izvršenja pomenute radnje, koji, kao osobe koje su prisutne potpisuju zapisnik o pretresu, u kojem se pored ostalog konstatuje pronalazak i oduzimanje predmeta i isprava sa ostalim licima koja učestvuju u izvršenju te radnje. U konkretnom slučaju predmeti su oduzeti u postupku izvršenja i provođenju radnje dokazivanja „pretresanje stana, prostorija i osoba“ i predati od strane izvršioca naredbe nadležnom sudu i bili su pod nadzorom suda. Dakle, predmetni dokazi su pribavljeni u skladu sa odredbama procesnog zakona, a ne u smislu odredbe člana 11. stav 2. ZKP FBiH, koja odredba propisuje da sud, pored ostalog, ne može zasnovati svoju odluku na dokazima koji su pribavljeni povredama ljudskih prava i sloboda propisanih ustavom i međunarodnim ugovorima koje je Bosna i Hercegovina ratifikovala, niti na dokazima koji su pribavljeni bitnim povredama ovog zakona. Sve navedeno ukazuje da se ne radi o nezakonitim dokazima, jer su pribavljeni u skladu sa odredbama procesnog zakona. Radi toga i ovaj sud nalazi da prvostepeni sud nije učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH, na koju se neosnovano ukazuje žalbom branitelja optuženog.

Osporavajući pravilnost činjeničnog stanja iz osuđujućeg dijela prvostepene presude, branitelj optuženog navodi da je prvostepeni sud pogrešno cijenio dokaze i izveo pogrešan zaključak kada je optuženog K.N. oglasio krivim za krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH u vezi sa sa krivičnim djelom Teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) istog zakona i krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. KZ FBiH u vezi sa članom 31. i 55. istog zakona, opisano u tačkama 1. i 2. izreke pobijane presude. Pri tome branitelj u žalbi osporava i pravilnost zaključka da je optuženi bio pripadnik grupe za organizirani kriminal, navodeći da nema ni dovoljan broj lica za postojanje grupe i organizovanje, te ukazujući da su optužbom optuženom stavljene na teret krivičnopravne radnje u saizvršilaštvu sa V.D. (koji je pravomoćno osuđen po osnovu zaključenog sporazuma), koje radnje odgovaraju činjeničnom opisu

iz tačke 1. izreke pobijane presude, dok radnje opisane pod tačkom 2. izreke pobijane presude, prema optužbi i toj tački iz izreke pobijane presude se navodi da ih je sam optuženi počinio. Pri tome branitelj prigovara pravilnosti ocjene izvedenih dokaza, navodeći da su pogrešno cijenjeni iskazi svjedoka oštećenog DŽ.K., pročitani iskaz svjedoka D.A. te iskaz svjedoka V.D., koji iskaz je prvostepeni sud ocijenio nevjerodostojnim.

U odnosu na krivično djelo Teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) KZ FBiH, branitelj u žalbi navodi, da iz optužbe i izreke pobijane presude u tačkama 1. i 2. proizilazi da je nepoznatim pripadnicima grupe za organizirani kriminal stavljeno na teret da su otuđili konkretna vozila, tako da nije jasno na osnovu čega je prvostepeni sud izveo zaključak da je to počinio optuženi K., kao i da je iznuđivao novac od oštećenih lica za povrat njihovih prethodno ukradenih vozila.

Ovaj sud nalazi da, zaključak prvostepenog suda o krivnji optuženog K.N. u odnosu na krivična djela za koja je od strane prvostepenog suda oglašen krivim u odnosu na tačke 1. i 2. iz pobijane presude, preuranjen. Ovo iz razloga što prilikom donošenja pobijane presude prvostepeni sud nije postupio u smislu odredbe člana 296 stav 2. ZKP FBiH, kojom odredbom je propisano da je „Sud dužan savjesno ocijeniti svaki dokaz pojedinačno i u vezi s ostalim dokazima i na osnovu takve ocjene izvesti zaključak je li neka činjenica dokazana”.

Ovaj sud nalazi, da je u smislu naprijed navedene zakonske odredbe prvostepeni sud trebao cijeniti iskaz svjedoka oštećenog DŽ.K. i određeno se izjasniti šta iz tog iskaza prihvata ili ne prihvata i zašto, odnosno koji od njegovih iskaza prihvata, da li iskaz iz istrage ili sa glavnog pretresa, a zatim je trebao taj iskaz dovesti u vezu sa ostalim izvedenim dokazima koji se odnose na optuženog K.N., te rasvijetliti njegovu ulogu u svemu tome, a sve to prema navodima iz optužbe u odnosu na krivična djela za koja se tereti.

Kako u potpunosti nije rasvijetljeno činjenično stanje iz osuđujućeg dijela pobijane presude, to se ukazuje preuranjenim izvođenjem činjeničnih i pravnih zaključaka, na koje je pravilno ukazano žalbom branitelja optuženog, pa ovaj sud nalazi da činjenično stanje iz tog dijela pobijane presude nije pravilno utvrđeno, zbog čega je u tom dijelu pobijanu presudu ukinuo.

Radi naprijed navedenog, žalba kantonalnog tužitelja u odnosu na oslobađajući dio prvostepene presude je odbijena kao neosnovana i u tom dijelu je potvrđena prvostepena presuda, u smislu odredbe člana 328. ZKP FBiH, dok je uvažavanjem žalbe branitelja optuženog K.N. ukinuta pobijana presuda u osuđujućem dijelu, u smislu odredbe člana 330. stav 1. tačka b) ZKP FBiH i određeno je održavanje pretresa pred ovim sudom.

Na pretresu pred ovim sudom će se ponoviti dokazi koji su izvedeni pred prvostepenim sudom, na način što će isti biti prihvaćeni kao dokazi u smislu odredbe člana 332. stav 2. ZKP FBiH, a po potrebi će se izvesti i novi dokazi. Pored toga, ovaj sud će otkloniti propuste na koje je ukazano u ovoj presudi, pa će nakon svega toga biti u mogućnosti da donese pravilnu i na zakonu osnovanu odluku.

Zapisničar
Amela Kešan,s.r.

Predsjednica vijeća
Huriya Sarajlić,s.r.